

Bir Profesörün Gayretleri

– Müjdat Yavuz · 30 Mayıs 2011

Son zamanlarda yazılan kitaplarla, yayınlanan dizi ve filmlerle birlikte insanlarda sun'i bir merak oluşturuldu. Kendi tarihini öğrenmekten imtina eden milletimizde, birdenbire tarih şuuru(!) hâsıl oldu. Ortalıkta esen tarih rüzgârına kapılıp doğru yanlış demeden, herhangi bir altyapıya sahip olunmadan, tarihi vak'a ve şahıslarla ilgili hüküm verilir oldu.

Tarihi konularda sağlam bir altyapısı olmayan kişiler, her söyleneni kabul etme meylindeler. Hâlbuki yemek, içmek, giyinmek ve diğer maddi ihtiyaçlarımızda seçici davranıyorsak, teknoloji ile birlikte bilgi kirliliği yaşadığımız bu zamanda, bilgi sahibi olmak mevzu'unda da seçici olmamız gerekir. Bu, tarih için de geçerlidir. Ancak, kendisine en çok iftira atılan Osmanlı Devleti için, bunun daha fazla önemli olduğuna inanıyorum. Bu sebepten, herkesin her dediğine hemen inanılmaması, her tarih kitabının okunmaması gerektiğini düşünüyorum.

Tarih ile ilgili akademik bir geçmişim yok ve çok fazla mâlumâta da sahip biri değilim. Siz okuyuculara: “Şu kimseyi hiç okumayın, şunun ise bütün kitaplarını okuyun” gibi şeyler söylemek haddim değildir. Fakat, doğru kaynakların neler olduğunu ve günümüzde tarihçi sıfatı taşıyanlardan kimlerin, sadece bu doğru kaynakları esas aldıklarını az çok biliyorum. Bildiğim bu kimselerin çalışmalarını da elimden geldiğince takip etmeye çalışıyorum. İlgiyle takip ettiğim bu kişilerden biri, Marmara Üniversitesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ahmet Şimşirgil'dir. Ahmet Hoca, işinde samimi, mütevâzî ve gayretli biridir. Alışık olduğumuz, her şeyi ben bilirim tavırlı, asık suratlı, insanlara karşı mesafeli profesör görüntüsünden çok uzak. Tavırlarında ne kadar samimi ise, işinde de o kadar ciddi bir tarihçidir. Bazıları gibi kendi aklına, ideolojisine göre değil de, doğru kaynaklara göre konuşan ve yazan bir ilim adamıdır. Daha önce tanıştığım ve konuşmalarında bulunduğum Ahmet Bey'in, bu yazıyı yazdığımdan üç hafta önce, bulunduğum şehre, konferansa geleceğini haber aldım. Durur muyum, belirlenen gün ve saatte, üniversite öğrencileriyle buluşacağı yere gittim.

Ömrünü tarih bilimine, özellikle Osmanlı Tarihi'ne adayan, belki yüzlerce kaynak eser araştıran, okuyan ve birçok makale, kitap yazan, doğru bilginin peşinde koşan ve talebelerine yıllarca bunları itinayla aktarmaya çalışan biri olarak Ahmet Hoca'nın, televizyonda yayınlanan ve Osmanlı Tarihi'ni çarpıtan malum dizi, tabii olarak, belli ki gücüne gitmiş. Onun için konuşmasının büyük bir bölümünü bu diziyeye ayırdı. Dizinin daha ilk sahnesinden başlayarak diğer bütün sahnelerinde yanlışlıkların olduğunu, bir tek bile doğru sahnenin olmadığını ve yanlışlıkların neler olduğunu kaynaklarıyla açıkladıktan sonra, dikkat çekici şu ifadeyi kullandı: “Bu kadar yanlışlık hata olamaz. Kasıt olduğu çok açık. Bu diziyi çeken mâlum kişiler ve onun arkasındakiler bize demek istiyorlar ki; sizin muhteşem diye bildiğiniz ve gurur duyduğunuz padişah ve onun devri işte böyledir.” Hakikaten bir millete yapılacak en büyük kötülüklerden biri de, bana göre, o milletin tarihini yanlış anlatıp târumâr etmektir. Necip Fazıl'ın dediği

gibi, kökünü beğenmeyen dalın kuruyup çürüyeceğini onlar da çok iyi biliyorlar.

Ahmet Hoca, konuşmasına devam ediyor, diziye adeta yerden yere vuruyordu. Seçilen oyuncuların kıyafetlere, saraydaki gündelik işlerden savaşımlara kadar, diziye, kaynaklarıyla birlikte birçok reddiye içeren, uzun ve güzel bir konuşma yaptı. Kanuni Sultan Süleyman Han'ın ömrünün, sarayda, keyif içinde değil de, at sırtında geçtiğini, kendi nefsi için değil, ilâ-yı kelîmetullah için yaptığı gazâlarını ve bu fani dünyadan göçtüğünde, yine gazâ yolunda olduğunu anlattı. İnsanlığın hayrına olan birçok eser yaptıran, her yaptığı işi de dinimiz İslâm'a uygun olan, vefat ettikten sonra, beraber gömülmek istediği sandığı açtıklarında, yaptığı bütün işlerin, Şeyh-ül İslâm'dan aldığı fetvâların olduğu görülen, mü'minlerin halîfesi sıfatı olan bir kimsenin, dizide anlatıldığı gibi kesinlikle olamayacağını veciz bir şekilde ifade etti. Hürrem Sultan'ın gizli bir Hıristiyan olarak gösterilmesinin, Osmanlı'dan intikam almak istemesinin, entrikacı biri olduğunun, tamamen gerçek dışı olduğunu, yaptırdığı eserleriyle, hayrı hasenatı çok, mü'min, salih bir kadın olduğunu, yine kaynaklarıyla açıkladı.

[Bu diziyle ilgili daha önceden kaleme aldığı, dinlediğim konuşmasının ayrıntılarını ve daha fazlasını bulabileceğiniz, "Cehalet mi, İhanet mi?" isimli makalesini okumanızı tavsiye ediyorum. Bu makaleyi ve diğer yazılarını kendi internet sitesinde bulabilirsiniz. <http://www.ahmetsimsirgil.com/>]

Zaman su gibi akıp geçti ve konferans, istemesem de bitti. İnsana yeni bilgiler kazandıran ve yeni ufuklar açan bir konuşmaydı. Daha sonradan öğrendim ki, Ahmet Hoca, şehir şehir dolaşıp üniversite öğrencileriyle buluşur, konferanslar verirmiş. Peki, ne için? Tarihimize ilgili doğru bilinen yanlışları göstermek ve doğruları anlatmak için, bu milletin evlatlarına kendi istedikleri gibi yön vermek isteyenlerin önünü kesmek için. Hem de hiçbir menfâatî olmaksızın. Ahmet Hoca'ya karşı muhabbetim, bunun için bir kat daha arttı.

Böyle samimi, çalışkan ve dürüst ilim adamlarına çok ihtiyacımız var. Eleştirdiği kişilerden tepkiler geldiğini, ama doğruları hiç çekinmeden anlatmaya devam edeceğini söyleyen cesur Prof. Dr. Ahmet Şimşirgil'e yalnızca şunu söyleyebilirim: Yolunuz açık olsun hocam.

İnsana sadâkat yaraşır, görse de ikrah,
Yardımcısıdır doğruların Hazret-i Allah.

30 Mayıs 2011